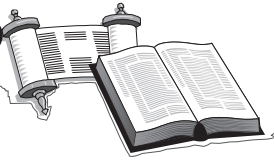

חומש שמות

פסוקי החומש מחולקים לפי הבנת העניין

עריכה ועיצוב: מאיר אביטן

מכת שחין

חפניכם - כפות ידיכם

זז) ויאמר יהוה אל- משה ואל-אהרן
 קוזו לכם מלא זרפניכם פיזו כבשן
 וזרקו משה השמימה לעיני פרעה:
 ט) והיה לאבק על כל-ארץ מצרים
 והיה על-האדם ועל-הבהמה
 לשזזין פרזו אבעבעת
 בכל-ארץ מצרים:

י) ויקוזו את-פיזו הכבשן ויעמדו לפני פרעה
 ויזרקו אתו משה השמימה
 והיה שזזין אבעבעת פרזו באדם ובבהמה:
 יא) ולא-יכלו הזרטים לעמוד לפני משה מפני השזזין
 כי-היה השזזין בזרטים ובכל-מצרים:

יב) ויזזק יהוה את-לב פרעה ולא שמע אליהם
 כאשר דבר יהוה אל-משה:

מכת ברד

מגפותי - מכותי הקשות

מסתולל - מתגאה

העז - אסוף

יג) ויאמר יהוה אל- משה
 השכם בבקר והתייצב לפני פרעה
 ואמרת אליו
 כה- אמר יהוה אלהי העברים
 שלח את-עמי ויעבדני:
 יד) כי בפעם הזאת
 אני שלח את-כל-מגפתי
 אל-לבך ובעבדך ובעמך
 בעבור הנדע
 כי אין כמני בכל-הארץ:
 טו) כי עתה שלחתי את-ידי
 ואך אותך ואת-עמך בהר
 ותפוזד מן-הארץ:
 טז) ואולם בעבור זאת העמדתיך
 בעבור הראתך את-כזי
 ולמען ספר שמי בכל-הארץ:
 יז) עורך מסתולל בעמי לבלתי שלחום:
 יז) הגני ממטיר כעת מזר
 ברד כבד מאד
 אשר לא-היה כמהו במצרים
 למן-היום הוסדה ועד-עתה:
 יט) ועתה שלח העז את-מקנך
 ואת כל-אשר לך בשדה
 כל-האדם והבהמה אשר-ימצא בשדה
 ולא יאסף הביתה
 וירד עליהם הברד ומתו:

הגיס - הבריה

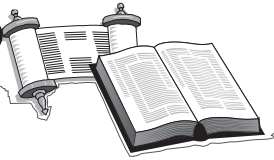
מכת ברד

כ) הִירָא אֶת-הַבֵּר יְהוָה מֵעֲבָדֵי פִרְעָה
הַגִּיס אֶת-עֲבָדָיו וְאֶת-מִקְנֵהוּ אֶל-הַבְּתִים:
כא) וְאֲשֶׁר לֹא-שָׂם לִבּוֹ אֶל-הַבֵּר יְהוָה
וַיַּעֲזֹב אֶת-עֲבָדָיו וְאֶת-מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה:

כב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מוֹשֶׁה
נִטָּה אֶת-יָדְךָ עַל-הַשָּׁמַיִם
וַיְהִי בָרָד בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם
עַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה
וְעַל כָּל-עֹשֵׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:

כג) וַיִּט מוֹשֶׁה אֶת-מִטָּהוּ עַל-הַשָּׁמַיִם
וַיְהוֶה נִתֵּן קֶלֶת וּבָרָד
וַתִּהְלַךְ-אִשׁ אֲרָצָה
וַיִּמָּטֵר יְהוָה בָּרָד עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:

כד) וַיְהִי בָרָד וְאִשׁ מִתְלַקְוֹת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כְּבֹד מְאֹד
אֲשֶׁר לֹא-הָיָה כְּמֹהוּ בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם מֵאִזְ הִיְתָה לְגוֹי:
כה) וַיַּךְ הַבָּרָד בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם אֶת כָּל-אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה
וְאֶת כָּל-עֹשֵׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד
וְאֶת-כָּל-עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבַּר:
כו) רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר-שָׂם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָרָד:

מכת ברד

כז) וישלוח פרעה ויקרא למושה ולאהרן ויאמר אלהם
זוטאתי הפעם

יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים:

כזז) העתירו אל-יהוה

ורב מהית קלת אלהים ובָרַד

ואשלוח אתכם ולא תספון לעמד:

כט) ויאמר אליו משה

כצאתי את-העיר אפרש את-כפי אל-יהוה

הקלות יזדהלון

והברד לא יהיה-עוד

למען תדע

כי ליהוה הארץ:

ל) ואתה ועבדיך

ידעתי כי טרם תיראון

מפני יהוה אלהים:

לא) והפשתה והשערה נכתה

כי השערה אביב והפשתה גבעל:

לב) והזוטה והכסמת לא נכו

כי אפילת הגזה:

לג) ויצא משה מעם פרעה את-העיר

ויפרש כפיו אל-יהוה

ויזדהלו הקלות והברד ומטר לא-נתך ארצה:

לד) וירא פרעה כי-זדהל המטר והברד והקלות

ויסף לזוטא

ויכבד לבו הוא ועבדיו:

לה) ויזוזק לב פרעה ולא שלוח את-בני ישראל

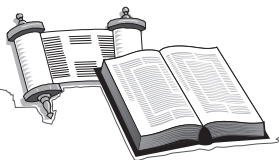
כאשר דבר יהוה ביד-משה:

העתירו - התפללו

יחדלון - יפסקו

הכתה - נשברה

אפילות הנה - מתבשלות בזמן
מאוחר יותר

מכת ארבה

למען שתי - כדי שאשים

מאנת - מסרב

הפליטה - מה שנשאר

פרק י'

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

בֹּא אֶל-פַּרְעֹה

כִּי-אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת-לְבָבוֹ

וְאֶת-לֵב עֲבָדָיו

לְמַעַן שְׂתִי אֶתְתִּי אֶלֶּה בְּקֶרְבוֹ:

(ב) וּלְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנֵי בְנֵךְ וּבֶן-בְּנֵךְ

אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם

וְאֶת-אֶתְתִּי אֲשֶׁר-שִׁמְתִּי בָּם

וַיִּדְעֹתָם כִּי-אֲנִי יְהוָה:

(ג) וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים

עַד-מִתֵּי מֵאֲנֵת לְעֵנַת מִפְּנֵי

שְׁלֹז עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:

(ד) כִּי אִם-מֵאֵן אַתָּה לְשֹׁלֹז אֶת-עַמִּי

הַזֶּה מֵבִיא מִזֹּזֵר אֲרֶבֶה בְּעַבְדְּךָ:

(ה) וְכִסֶּה אֶת-עֵינַי הָאָרֶץ

וְלֹא יִוָּכַל לִרְאוֹת אֶת-הָאָרֶץ

וְאָכַל אֶת-יִתֵּר הַפִּלְטָה

הַנִּשְׁאַרְתָּ לָכֶם מִן-הַבָּרָד

וְאָכַל אֶת-כָּל-הָעֵץ

הַצֵּמִיז לָכֶם מִן-הַשָּׂדֶה:

(ו) וּמָלְאוּ בְּתִיךָ וּבְתֵי כָל-עֲבָדֶיךָ

וּבְתֵי כָל-מִצְרַיִם

אֲשֶׁר לֹא-רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ

מִיּוֹם הַיּוֹתָם עַל-הָאָרֶץ

עַד הַיּוֹם הַזֶּה

וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מֵעַם פַּרְעֹה:

מכת ארבה

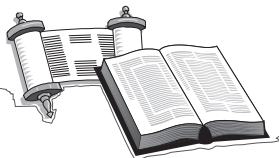
ז) וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו
 עַד-מֹתֵי יְהוָה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ
 שְׁלוֹז אֶת-הָאֲנָשִׁים
 וַיַּעֲבְדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
 הַטָּרֶם תִּדְעַ כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם:

זז) וַיּוֹשֶׁב אֶת-מִשֵּׁה וְאֶת-אַהֲרֹן אֶל-פַּרְעֹה
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 לָכוּ עַבְדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 בְּיַמֵּי הַהִלְכִים:
 ט) וַיֹּאמֶר מִשֵּׁה
 בְּנִעְרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ נִלְךְ
 בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ
 בְּצֹאנֵנוּ וּבְבִקְרָנוּ נִלְךְ
 כִּי זָג-יְהוָה לָנוּ:
 י) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם
 כְּאֲשֶׁר אֲשַׁלֹּז אֶתְכֶם וְאֶת-טַפְּכֶם
 רְאוּ כִּי רַעַת נִגַּד פְּנֵיכֶם:
 יא) לֹא כֵן
 לָכוּ-זֶה הַגְּבָרִים וַעֲבַדוּ אֶת-יְהוָה
 כִּי אַתֶּם מְבַקְשִׁים
 וַיִּגְרַשׁ אֶתְכֶם מֵאֶת פְּנֵי פַרְעֹה:

יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מִשֵּׁה
 נְטִיה יְדָךְ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאַרְבֶּה
 וַיַּעַל עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיֹּאכַל אֶת-כָּל-עֵשֶׂב הָאֶרֶץ
 אֶת-כָּל-אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבְּרֵד:

למוקש - למכשול

הטרם - עדין לא

מכת ארבה

נהג - הוליד
רוח קדים - רוח מזרחית

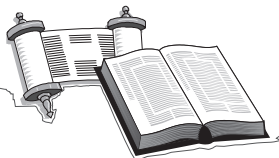
הותיר - השאיר

ויתקעו - דחף אותו

יג) וַיֵּט מִשֵּׁה אֶת-מִטְהוּ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיְהִי נֶהְג רֵוּז-קָדִים בְּאֶרֶץ כָּל-הַיּוֹם הַהוּא וְכָל-הַלַּיְלָה
הַבֹּקֶר הָיָה וְרוּז הַקָּדִים זָשָׂא אֶת-הָאֲרֶבֶת:
יד) וַיַּעַל הָאֲרֶבֶת עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּזּוּ בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם
כָּבֵד מְאֹד לִפְנֵי לֹא-הָיָה כֵן אֲרֶבֶת כָּמֹהוּ
וְאֲזָרוּ לֹא יִהְיֶה-כֵן:
טו) וַיִּכַּס אֶת-עֵינַי כָּל-הָאֶרֶץ וַתִּזּוּשֶׁךְ הָאֶרֶץ
וַיֹּאכַל אֶת-כָּל-עֵשֶׂב הָאֶרֶץ וְאֶת כָּל-פְּרֵי הָעֵץ
אֲשֶׁר הֹתִיר הַבְּרָד
וְלֹא-נֹתַר כָּל-יֶרֶק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל-אֶרֶץ
מִצְרַיִם:

טז) וַיִּמָּהַר פְּרָעָה לִקְרֹא לְמוֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר
זַטְּאֵתִי לַיהוָה אֲלֹהֵיכֶם וְלָכֶם:
יז) וַעֲתָה שָׂא נָא זַטְּאֵתִי אֶךְ הַפַּעַם
וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה אֲלֹהֵיכֶם
וַיִּסַּר מֵעַלֵי רֶךְ אֶת-הַמּוֹת הַזֶּה:

יח) וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרָעָה וַיַּעֲתַר אֶל-יְהוָה:
יט) וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רֵוּז-יָם זֶזֶק מְאֹד
וַיִּשָּׂא אֶת-הָאֲרֶבֶת וַיִּתְקַעֶהוּ יָמָה סוּף
לֹא זָשָׂא אֲרֶבֶת אֲזָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם:
כ) וַיִּזּוּק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרָעָה וְלֹא שָׁלַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

מכת חושך

וימש חושך – חושך חזק עד די
שאפשר היה לממש אותו

פרסה – כף רגל בהמה

ולא אבה – לא רצה

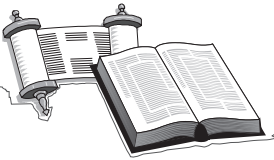
כא) ויאמר יהוה אל-מושה
נִטָּה יְדָךְ עַל-הַשָּׁמַיִם
וַיְהִי זֹשֶׁךְ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּמַּשׁ זֹשֶׁךְ:

כב) וַיִּטַּ מוֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַשָּׁמַיִם
וַיְהִי זֹשֶׁךְ- אַפְלָה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־שֵׁשׁ יָמִים:
כג) לֹא-רָאוּ אִישׁ אֶת-אֲזוּזוֹ וְלֹא-קָמוּ אִישׁ מִתְּזוּזָתוֹ
עַל־שֵׁשׁ יָמִים וְלִכְלֹל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם:
כד) וַיִּקְרָא פִרְעֹה אֶל-מוֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
לָכוּ עִבְדוּ אֶת-יְהוָה
רַק צֹאנְכֶם וּבְקָרְכֶם יֵצְאוּ
גַם- טַפְּכֶם יִלְךְ עִמָּכֶם:
כה) וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה

גַם-אֶתְּהָ תִתֶּן בְּיַדְנוּ זְבוּזִים וְעֹלֹת
וְעֹשִׁינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ:

כו) וְגַם-מִקְנֵנוּ יִלְךְ עִמָּנוּ
לֹא תִשָּׂאֵר פִּרְסָה
כִּי מִמֵּנוּ נִקְזוּ לְעַבֵּד אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֲזוּזָנוּ לֹא-נִדְרַע מִה-נִּעְבַּד אֶת-יְהוָה
עַד-בְּאֵנוּ שְׂבִיחָה:

כז) וַיִּזְזַק יְהוָה אֶת-לֵב פִּרְעֹה וְלֹא אָבָה לְשַׁלּוֹם:
כז) וַיֹּאמֶר-לוֹ פִּרְעֹה
לָךְ מֵעַלִּי
הִשְׁמֵר לָךְ
אֶל-תִּסָּף רְאוּת פְּנֵי
כִּי בַיּוֹם רְאִיתְךָ פְּנֵי תַבּוּעוֹת:
כט) וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה
כִּן הַבְּרִית לֹא-אִסַּף עוֹד רְאוּת פְּנִיךָ:

בלה - את כלכם

אחר הרחים - שטחנת את קמח

יפלה - יבדיל

בחרי אף - בכעס גדול

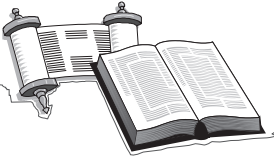
הקדמה להתראה על מכת בכורות

פרק יא

(א) ויאמר יהוה אל-משה
 עוד נגע אזור אביא על-פרעה ועל-מצרים
 אזורי-כן ישלזו אתכם מזה
 כשלוזו כלה גרש יגרש אתכם מזה:
 (ב) דבר-זא באוני העם
 וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה
 כלי-כסף וכלי זהב:
 (ג) ויתן יהוה את-זון העם בעיני מצרים
 גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים
 בעיני עבדי-פרעה ובעיני העם:

התראה אחרונה

(ד) ויאמר משה
 פה אביר יהוה
 כפוצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים:
 (ה) ומת כל-בכור בארץ מצרים
 מבכור פרעה הישב על-כסאו
 עד בכור השפופה אשר אזור הרוזים
 וכל בכור בהמה:
 (ו) והיתה צעקה גדלה בכל-ארץ מצרים
 אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף:
 (ז) ולכל בני ישראל לא יזרע-כלב לשנו
 למאיש ועד-בהמה
 למען תדעון
 אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל:
 (ז) וירדו כל-עבדיך אלה אלי
 והשתחוו-לי לאמר
 צא אתה וכל-העם אשר-ברגליך
 ואזורי-כן אצא
 ויצא מעם-פרעה בזורי-אף:

למען רבות - כדי להרבות

סיכום

ט) ויאמר יהוה אל-מושה
לא-ישמע אליכם פרעה
למען רבות מופתי בארץ מצרים:

י) ומושה ואהרן עשו את-כל-המפתים האלה לפני
פרעה

ויזווק יהוה את-לב פרעה
ולא-שלוז את-בני-ישראל מארצו:

פסח מצרים

פרק יב

א) ויאמר יהוה אל-מושה ואל-אהרן
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:

ב) הַזֹּחֵדֵשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ זִדְדָשִׁים
רֹאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְזִדְדָשֵׁי הַשָּׁנָה:

ג) דַּבְּרוּ אֶל-כָּל-עַדְתֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

בְּעֶשֶׂר לְזִדְדָשׁ הַזֶּה

וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ

שֵׁה לְבַיִת-אָבֹת שֵׁה לְבַיִת:

ד) וְאִם- יִמְעַט הַבַּיִת מוֹהֵיֹת מוֹשֵׁה

וְלָקַח הוּא וּשְׂכֵנֹו הַקָּרֵב אֶל- בֵּיתוֹ

בְּמִכְסַת נְפֻשׁת אִישׁ לָפִי אֲכָלוּ תִכְסּוּ עַל-הַשֵּׁה:

ה) שֵׁה תָמִים זָכָר בֶּן-שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם

בֵּן-הַכֹּבָשִׁים וּמִן-הָעֵזִים תִּקְחוּ:

ו) וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת

עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְזִדְדָשׁ הַזֶּה

וּשְׂזוּטוֹ אֲתוּ כָל קָהָל עַדְת-יִשְׂרָאֵל

בֵּין הָעֲרָבִים:

ז) וְלָקַחוּ בֵּן-הָרֶם

וְנָתְנוּ עַל-שֵׁתֵי הַמְּזוּזֹת וְעַל-הַמִּשְׁקוּף

עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר-יֹאכְלוּ אֲתוּ בָהֶם:

ח) וְאֲכָלוּ אֶת-הַבָּשָׂר בְּלִילָה הַזֶּה

צְלִי-אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל-מִרְרִים יֹאכְלֶהוּ:

ט) אֶל- תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ זָא וּבָשָׂל מִבָּשָׂל בְּמַיִם

כִּי אִם-צְלִי-אֵשׁ

רֹאשׁוֹ עַל-כָּרְעֵיו וְעַל-קָרְבּוֹ:

במכסת נפשות
- מספר האנשים האוכלים שה
בשלמותו.

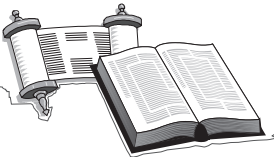
שה תמים- ולד צעיר של כבשה
או עז : שלם בלי מום

למשמרת - יש לשמור עליו

צלי אש = צלוי באש

נא- שאינו מבושל לגמרי
מבושל למחצה

על כרעיו ועל קרבו-
כרעיו- שוקיים של שה
קרבו- איבריו הפנימים

אעשה שפטים –
אעשה נקמה

ופסחתי עליכם – אדלג עליכם

נגף למשחית – מלאך החבלה
לא ישחית את בתיכם

תשביתו – תוציאו לחלוטין

ונכרתה הנפש – עונש בידי שמים

י) וְלֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר
וְהִנָּתַר מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר
בְּאֵשׁ תִּשְׂרַפוּ:
יא) וְכָכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ
בְּהַתִּיבֵם זִזְגָרִים
נְעֻלֵיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם
וּמִקְלָכֶם בְּיַדְכֶם
וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּזוֹפּוֹן
פֶּסֶסז הוּא לִיהוָה:

יב) וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם בְּלִילַהּ הַזֹּה
וְהִכִּיתִי כָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מֵאֲחֶם וְעַד-בְּהֵמָה
וּבְכָל-אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים
אֲנִי יְהוָה:

יג) וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים
אֲשֶׁר אַתֶּם עָם
וְרֵאִיתִי אֶת-הַדָּם
וּפֶסֶסזְתִּי עֲלֵכֶם
וְלֹא-יְהִיָּה בְּכֶם נֶגֶף לְמִשְׁזֻזִית
בְּהִכַּתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

פסח וחג המצות לדורות

יד) וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן
וְזִזְגַתֶּם אֹתוֹ זִזְג לִיהוָה
לְדַרְתֵּיכֶם זִזְקַת עוֹלָם תִּזְזָהוּ:

טו) עִבְבַּעַת יָמִים מִצּוֹת תֹאכְלוּ
אֶךְ בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן תִּשְׂבִּיתוּ שְׂאֵר מִבְּתֵיכֶם
כִּי כָל-אֹכַל זִזְמוֹן וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל
בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן עַד-יוֹם הַשְּׂבָעִי:

מחמצת- שאור - בצק חמוץ
ששמים בתוך העיסה והוא גורם
לתסיסת הבצק ולתפיחתו

אגודת אזוב - עלים של צמח אזוב

טז) וביום הראשון מקרא-קדש
וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם
כל-מלאכה לא-יעשה בהם
אך אשר יאכל לכל נפש-
הוא לבדו יעשה לכם:
יז) ושמרתם את המצות-
כי בעצם היום הזה
הוצאתי את-עבאותיכם מארץ מצרים
ושמרתם את-היום הזה
לדרתיכם זקת עולם:
יח) בראשון בארבעה עשר יום לזרש
בערב תאכלו מצת
עד יום האזוד ועשרים לזרש בערב:
יט) שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם
כי כל-אכל מוזומצת
ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל
בגר ובאזרוז הארץ:
כ) כל-מוזומצת לא תאכלו
בכל מושבתיכם תאכלו מצות:

משה אומר לבנ"י את מצוות הפסח

כא) ויקרא משה לכל-ישראל ויאמר אליהם
משכו וקזזו לכם צאן למשפוחתיכם
ושזזטו הפסח:
כב) ולקזזתם אגדת אזוב
וטבלתם בהם אשר-בסוף
והזעתם אל-המשקוף
ואל-שתי המזוזות
מן-ההם אשר בסוף
ואתם לא תצאו איש מפתחו - ביתו
עד-בקר:

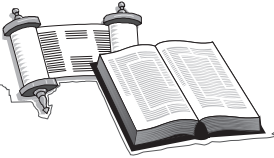

כג) וְעָבַר יְהוָה לְנֶגֶף אֶת-מִצְרַיִם
וּרְאָה אֶת- הַדָּם
עַל-הַמִּשְׁקָף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת
וּפְסוּז יְהוָה עַל- הַפֶּתַח
וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁוֹזִית לָבֹא אֶל-בְּתֻכֶם לְנֶגֶף:

כד) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה
לְזִכָּר-לָךְ וּלְבְנֵיךָ עַד-עוֹלָם:
כה) וְהָיָה כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת:
כו) וְהָיָה כִּי-יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם
מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לְכֶם:

כז) וְאָמַרְתֶּם
יָבוּז-פְּסוּז הוּא לַיהוָה
אֲשֶׁר פְּסוּז עַל-בְּתֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם
בְּנֶגְפוֹ אֶת-מִצְרַיִם
וְאֶת-בְּתֵינֵנוּ הִצִּיל

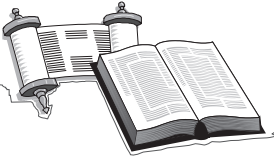
וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ:
כח) וַיִּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
כִּן עָשׂוּ:

מכת בכורות ויציאת מצרים

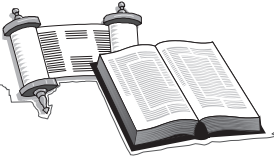
כט) ויהי בַּזְּצִי הַלֵּילָה
 ויהוה הִכָּה כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבְּכֹר פַּרְעֹה הַיֵּשֵׁב עַל-כֶּסֶא
 עַד בְּכוֹר הַשֶּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר
 וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה:
 לו) וַיָּקָם פַּרְעֹה לֵילָה הוּא וְכָל-עַבְדָּיו וְכָל-מִצְרַיִם
 וַתְּהִי צַעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם
 כִּי-אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין-שָׁם מוֹת:
 לא) וַיִּקְרָא לְמוֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לֵילָה וַיֹּאמֶר
 קוּמוּ צֵאוּ מִתּוֹךְ
 עַמִּי גַם-אַתֶּם גַּם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּלְכוּ עַבְדוּ אֶת-יְהוָה כְּדַבְּרֵכֶם:
 לב) גַּם-צִאֲנֹכֶם גַּם-בְּקִרְכֶם
 קוּזוּ פֹאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ
 וּבִרְכַתֶּם גַּם-אֶתִּי:

לג) וַתַּזְזֹזֶק מִצְרַיִם עַל-הָעַם לְמוֹתָר לְשִׁלּוּם מִן-הָאָרֶץ
 כִּי אָמְרוּ כָלֵנוּ מוֹתִים:
 לד) וַיִּשָּׂא הָעַם אֶת-בְּצִקוֹ טָרֶם יוֹזֵמִין
 מִשְׁאֲרֹתָם צָרְרַת בְּשִׁמְלֹתָם עַל-שִׁכְמָם:
 לה) וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַדְבַר מוֹשֶׁה
 וַיִּשְׂאָלוּ מִמִּצְרַיִם כָּלִי-כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וּשְׁמֹלֹת:
 לו) וַיהוָה נָתַן אֶת-זֶזֶן הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׂאָלוּם
 וַיִּנְצְלוּ אֶת-מִצְרַיִם:

לו) ויסעו בני-ישראל מרעמסס סכתה
 כשש- מאות אֶלֶף רגלי הגברים לבד בדרך:
 לזו וגם-עָרַב רב עִלָּה אֶתֶם
 וְצֹאן וּבָקָר מִקֶּנֶה כָּבֵד מְאֹד:
 לט) ויאפו את-הבצק אשר הוציאו ממצרים עֲגַת מִצּוֹת
 כי לא זָמִין
 כי-גָרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכֹלוּ לְהַתְמַהֵמֶה
 וגם-צָדָה לֹא-עָשׂוּ לָהֶם:

מ) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים
 עֲלֻשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:
 מא) ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה
 ויהי בעצם היום הזה
 יֵצְאוּ כָל-עַבְדֵי הַיְהוּדָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 מב) ליל שבועות הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים
 הוא-הַלְיָלָה הַזֶּה לַיהוָה
 שְׁבֻעוֹת לְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם:

בן נכר = בן של עם אחר

תושב – גוי שמתגורר בבית של
יהודי
ושכיר – גוי שעובד אצל יהודי
בביתו

עשרה ציווים להשלמת ענין הפסח

ב(ג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
זֹאת זִקְתָּ הַפֶּסַח
כָּל-בֶּן-נֶכֶר לֹא-יֹאכַל בוֹ:
מ(ד) וְכָל-עֹבֵד אִישׁ מִקְנֵת-כֶּסֶף
וּמִלְתָּה אֲתוֹ אִזּוֹ יֹאכַל בוֹ:
מ(ה) תוֹשֵׁב וְשֹׁכֵר לֹא-יֹאכַל בוֹ:
מ(ו) בְּבֵית אֲזוּד יֹאכַל
לֹא-תוֹצִיא מִן-הַבַּיִת מִן-הַבָּשָׂר זֹוֹצֵה
וְעֵצִים לֹא תִשְׁבְּרוּ-בוֹ:
מ(ז) כָּל-עֲרֵת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֲתוֹ:
מ(ח) וְכִי-יִגְוַר אֶתְךָ גֵר וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה
הַמּוֹל לֹו כָל-זָכָר וְאִזּוֹ יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ
וְהָיָה כְּאֲרוֹז הָאָרֶץ
וְכָל-עָרֵל לֹא-יֹאכַל בוֹ:
מ(ט) תוֹרָה אֲזוֹת יִהְיֶה
לְאֲרוֹז וְלִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם:
נ(א) וַיַּעֲשׂוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת- מֹשֶׁה וְאַת-אֶהֲרֹן
כִּן עָשׂוּ:
נ(ב) וַיְהִי בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
הוֹצִיא יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-צַבְאָתָם:

פטר כל רחם – ולד שיוצא ראשון
מן הרחם

מצוות לזכר יציאת מצרים

פרק יג

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מוֹשֶׁה לֵאמֹר:

(ב) קִדְשׁ-לִי כָל-בְּכוֹר

פֶּטֶר כָּל-רוֹזֵם בְּבִנְי יִשְׂרָאֵל

בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא:

(ג) וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה אֶל-הָעָם

זָכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה

אֲשֶׁר יֵצְאֶתֶם מִמִּצְרַיִם

מִבֵּית עֲבָדִים

כִּי בַזֹּזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִן־הַ

וְלֹא יֵאָכֵל זֶמֶן:

(ד) הַיּוֹם אַתֶּם יֵצְאִים

בַּזֹּזֶק הָאֵבִיב:

(ה) וְהָיָה כִּי-יָבִיֵאךָ יְהוָה

אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי

וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ לָתֵת לְךָ

אֶרֶץ זָבַת זֶזֶל וְדָבָשׁ

וְעִבְדָתָ אֶת-הָעִבְרָה הַזֹּאת בַּזֹּזֶק הַזֶּה:

ו 9 שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי זֶזֶג לִיהוָה:

ז א מִצֹּת יֵאָכֵל אֶת שְׁבַעַת הַיָּמִים

וְלֹא-יִרְאֶה לְךָ זֶזֶמֶן

וְלֹא-יִרְאֶה לְךָ שְׂאֵר בְּכָל-גְּבֻלְךָ:

זז 9 וְהִגְדַתְ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר

ט) וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל-יָדְךָ
 וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ
 לְמוֹעֵן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ
 כִּי בְיָד זִזְזָה הוֹצֵאֲךָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:
 י) וְשִׁמְרַתְּ אֶת-הַזִּזְזָה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָה
 בַּיָּמִים יְמִיבֹה:

יא) וְהָיָה כִּי-יִבְאֶךָ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וּלְאַבְתֶּיךָ וְנִתְּנָה לְךָ:
 יב) וְהִעֲבַרְתָּ כָל-פֶּטֶר-רֹזֶם לַיהוָה
 וְכָל-פֶּטֶר שִׁגְר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
 הַזִּכָּרִים לַיהוָה:

יג) וְכָל-פֶּטֶר זֶמֶר תִּפְקֶה בְּשֵׁה
 וְאִם-לֹא תִפְקֶה וְעִרְפֹתוֹ
 וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָךָ תִּפְקֶה:
 יד) וְהָיָה כִּי- יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָזוֹר לֵאמֹר
 מַה-זֹּאת

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
 בְּזִזְזָה יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם
 מִבֵּית עִבְדִּים:

טו) וַיְהִי כִּי-הִקְשָׁה פְרַעֲה לְשַׁלּוֹזוֹ
 וַיִּהְרַג יְהוָה כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבְּכֹר אָדָם וְעַד-בְּכוֹר בְּהֵמָה
 עַל-כֵּן אֲנִי זִבְזֹז לַיהוָה
 כָּל-פֶּטֶר רֹזֶם הַזִּכָּרִים
 וְכָל-בְּכוֹר בְּנֵי אִפְקָה:

טז) וְהָיָה לְאוֹת עַל- יְדְכָה
 וּלְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ
 כִּי בְזִזְזָה יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

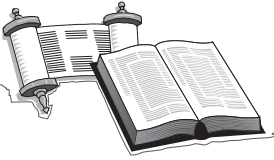
קריעת ים סוף ומעבר בני"י בים

המסע במדבר מסוכות לאיתם

יז) וַיְהִי בְּשַׁלְּחוֹ פָּרְעֹה אֶת-הָעָם
וְלֹא-נִזְוָם אֱלֹהִים דָּרַךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא
כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן-יִנְזָוּם הָעָם בְּרֹאֲתָם מִלְּחֻמָּה
וַיָּשֻׁבוּ מִצְרַיִם:

יזז) וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת-הָעָם דָּרַךְ הַמִּדְבָּר יָם-סוּף
וַזְּבֹשִׁים עָלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
יט) וַיִּקְחוּ מִשָּׂה אֶת-עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ
כִּי הִשְׁבַּע הִשְׁבִּיעַ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהִעֲלִיתֶם אֶת-עֲצָמוֹתַי מִן־הָאָדָם:

כ) וַיִּסְעוּ מִסֹּכֶת וַיִּזְוָנוּ בְּאֶתֶם בְּקִצָּה הַמִּדְבָּר:
כא) וַיְהִי הַלַּךְ לַפְּנֵיהֶם
יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנֹזְתָם הַדָּרַךְ
וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם
לְלֶכֶת יוֹמָם וְלַיְלָה:
כב) לֹא-יָבוּשׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה
לַפְּנֵי הָעָם:

נבכים - בולבלים

בני ישראל חונים בים

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר

(ב) דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֵּשְׁבוּ

וַיִּזְזְנוּ לִפְנֵי פִי הַזּוֹזִירָת

בֵּין מִגְדַּל וּבֵין הַיָּם

לִפְנֵי בַעַל צִפּוֹן

נִכְזָזוּ תִזְזְנוּ עַל-הַיָּם:

(ג) וַאֲמַר פִּרְעֹה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

נְבֻכִים הֵם בְּאֶרֶץ

סָגַר עֲלֵיהֶם הַבַּמִּדְבָּר:

(ד) וַזּוֹזַקְתִּי אֶת-לֵב-פִּרְעֹה

וַרְדַּף אֲזוּרֵיהֶם

וַאֲכַבְדָּהּ בַּפִּרְעֹה וּבְכָל-זֹזֵלוֹ

וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן:

(ה) וַיִּגְדַּל לְמוֹלַךְ מִצְרַיִם כִּי בָרוּז הָעַם

וַיִּהְיֶה לְלֵב פִּרְעֹה וַעֲבָדָיו אֶל-הָעַם וַיֹּאמְרוּ

מַה-זֹּאת עֹשִׂינוּ

כִּי-שָׁלוּזְנוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָדָנוּ:

(ו) וַיֹּאסֶר אֶת-רַכְבּוֹ וְאֶת-עַמּוֹ לְקֹזֵז עִמּוֹ:

(ז) וַיִּקְזֹז שֵׁשׁ-מֵאוֹת רֶכֶב בְּזוּזָר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם

וַשְׁלֹשׁ עַל-כָּלוֹ:

(ח) וַיִּזְזַק יְהוָה אֶת-לֵב פִּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם

וַיִּרְדַּף אֲזוּרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד רַבָּה:

(ט) וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אֲזוּרֵיהֶם וַיַּעֲשִׂנוּ אוֹתָם זֹזִים עַל-הַיָּם

כָּל-סוֹס רֶכֶב פִּרְעֹה וּפָרָעָיו וַזֹּזֵלוֹ

עַל-פִּי הַזּוֹזִירָת לִפְנֵי בַעַל צִפּוֹן:

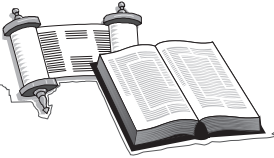
הקריב - התקרב

וייראו - פחדו מאוד

חדל ממנו - הנח לנו

(י) וּפְרָעָה הַקָּרִיב
 וַיִּשְׂאוּ בָנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה
 מִצְרִים נֹסְעֵ אֹזְרֵיהֶם
 וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בָנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה:
 (יא) וַיֹּאמְרוּ אֶל-מוֹשֶׁה
 הַמִּבְלִי אֵינְ-קֹבְרִים בְּמִצְרַיִם
 לְקַזְזֹתֵנוּ לְמוֹת בַּמִּדְבָּר
 מֵה-זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ
 לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם:
 (יב) הֲלֹא-זֶה הַדְּבָר
 אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר
 זָדַל מִמֶּנּוּ
 וְנַעֲבֹדָה אֶת-מִצְרַיִם
 כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת-מִצְרַיִם
 מִמֹּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר:

(יג) וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה אֶל-הָעָם
 אֶל-תִּירְאוּ
 הֲתִיַּעְבוּ וּרְאוּ אֶת-יְשׁוּעַת יְהוָה
 אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לָּכֶם הַיּוֹם
 כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת-מִצְרַיִם הַיּוֹם
 לֹא תִסְפוּ לְרֹאֲתָם עוֹד עַד-עוֹלָם:
 (יד) יְהוָה יִלְוֶם לָכֶם
 וְאֶתֶם תִּזְזַרְשׁוּן:

קריעת הים ובני ישראל נכנסים לתוכו

טו) ויאמר יהוה אל-משה
 בזה- תצַעֵק אֵלַי
 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 וַיִּסְעוּ:

טז) ואתה הָרַם אֶת-מִטְרְךָ
 ונָטַתָּ אֶת-יָדְךָ עַל-הַיָּם
 וּבִקְעָהוּ

וַיָּבֹאוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה:
 יז) וְאֲנִי הִנְנִי מוֹזֵזִק אֶת-לֵב מִצְרַיִם
 וַיָּבֹאוּ אֲזוּרֵיהֶם

וְאֶפְכָּדָה בְּפִרְעֹה וּבְכָל-זֵוִילוֹ
 בְּרַכְּבוֹ וּבְפִרְשָׁיו:

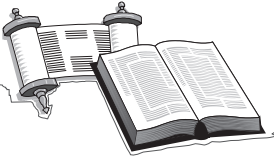
יז) וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה
 בְּהַכְּבֹדִי בְּפִרְעֹה בְּרַכְּבוֹ וּבְפִרְשָׁיו:

יט) וַיִּסַּע מִלֶּאךָ הָאֱלֹהִים הַהַלֵּךְ לִפְנֵי מוֹזְנֵה יִשְׂרָאֵל
 וַיֵּלֶךְ מֵאֲזוּרֵיהֶם

וַיִּסַּע עַמּוּד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאֲזוּרֵיהֶם:
 כ) וַיָּבֹא בֵּין מוֹזְנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מוֹזְנֵה יִשְׂרָאֵל
 וַיְהִי הָעָנָן וְהוֹשֵׁךְ וַיָּאֵר אֶת-הַלְּלִיָּהּ
 וְלֹא-קָרַב זֶה אֶל-זֶה כָּל-הַלְּלִיָּהּ:

כא) וַיִּטַּ מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם
 וַיִּוָּלֶךְ יְהוָה אֶת-הַיָּם בְּרוּז קָדִים עֲזָה כָּל-הַלְּלִיָּהּ
 וַיִּשָּׂם אֶת-הַיָּם לְזוֹרְבָה וַיִּבְקְעוּ הַבַּיִת:

כב) וַיָּבֹאוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה
 וְהַבַּיִת כָּהֶם זוֹבְמָה בַּיַּמִּינָם וּבַיְשָׁבֵמֵאלֵם:

ויהם - הביא מהומה

אפן - גלגל

לאיתנו - לכוחו הרגיל

המצרים נכנסים לים

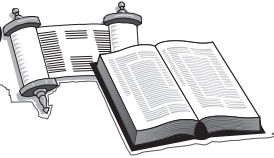
כג) וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֲזוּרֵיהֶם
 כּל סוּס פֶּרֶעָה רִכְבוּ וּפְרָשָׁיו אֶל- תוֹךְ הַיָּם:
 כד) וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר
 וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל- מַוְזָגָה מִצְרַיִם בְּעָמוּד אֵשׁ וְעָנָן
 וַיִּהְיֶה אֶת מַוְזָגָה מִצְרַיִם:
 כה) וַיִּסַּר אֶת אַפְּן מִרִכְבֹּתָיו וַיִּנְהַגְהוּ בַּכְּבֹּדֶת
 וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם
 אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כִּי יְהוָה נִלְוָזָם לָהֶם בְּמִצְרַיִם:

המצרים טובעים בים

כו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל- מֹשֶׁה
 נִטָּה אֶת- יָדְךָ עַל- הַיָּם
 וַיִּשְׁבּוּ הַמַּיִם עַל- מִצְרַיִם
 עַל- רִכְבוֹ וְעַל- פְּרָשָׁיו:
 כז) וַיִּטַּ מֹשֶׁה אֶת- יָדוֹ עַל- הַיָּם
 וַיִּשָּׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בַּקָּר לְאִיתָנֹו וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ
 וַיִּזְעַר יְהוָה אֶת- מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם:
 כוז) וַיִּשְׁבּוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת- הָרֶכֶב וְאֶת- הַפְּרָשִׁים
 לְכָל זַיִל פֶּרֶעָה
 הַבָּאִים אֲזוּרֵיהֶם בָּיָם
 לֹא- נִשְׁאָר בָּהֶם עֵד- אֶזְזָד:

בני ישראל נושעים

כט) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֵּשׁה בְּתוֹךְ הַיָּם
 וְהַמַּיִם לָהֶם זֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׁמָאלָם:
 ל) וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת- יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
 וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת- מִצְרַיִם מוֹת עַל- שְׁפַת הַיָּם:
 לא) וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת- הַיָּד הַגְּדוֹלָה
 אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם
 וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת- יְהוָה וַיֹּאמְרֵנוּ בִּיהוָה וּבַמֹּשֶׁה עֲבָדוּ:

שירת הים

(א) אָז יַעֲרִיב-מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר

אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי-גָאָה גָּאָה
סוֹס וְרִכְבּוֹ רָבָה בַּיָּם:

(ב) עָזַי וְזַמְרַת יְהוָה
וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה

זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ
אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמֵנָהוּ:

(ג) יְהוָה אִישׁ בַּלְזָמָה
יְהוָה שְׁמוֹ:

(ד) מִרְכַּבַּת פְּרָעָה וּזְיִילוֹ יָרָה בַּיָּם
וּמִבְזֹזֵר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בַּיָּם-סוּף:

(ה) תְּהַבֵּט יְכַסִּימוּ
יִרְדּוּ בַּמִּצּוֹלֹת כָּמוֹ-אֲבָן:

(ו) יַמִּינֶךָ יְהוָה גָּאֲרִי בַכּוֹז
יַמִּינֶךָ יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב:

(ז) וּבָרַב גָּאוֹנֶךָ תִּתְהַרֵס קַמִּיךָ
תִּשְׁלַח זֹרֶנֶךָ יֹאכְלֵמוּ פִקְשֵׁי:

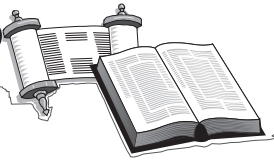
(ח) וּבְרוּחוֹ אַפִּיךָ נִעְרָמוּ בַיָּם
נִעָצְבוּ כָמוֹ-גֵד גְּזָלִים

קָפְאוּ תְהַבֵּט בְּלֵב-יָם:

(ט) אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אֲשִׁיג

אֲזַלְכֶךָ שְׁלָל תִּבְמַלְאֵמוּ נְפֹשֵׁי

אֲרִיֶּךָ זֹרְבֵי תוֹרֵי שְׁמוֹ יָדֵי:

י) זְשַׁפְתָּ בְּרוּזוֹךְ כִּסְמוֹ יָם
צָלְלוּ כַּעֲוֹפֹת בְּמַיִם אֲדִירִים:

יא) מִי-כְּמוֹהָ בְּאֵלֶם יְהוָה
מִי כְּמוֹהָ זָאֲדָר בְּקֹדֶשׁ
זוֹרָא תְהַלֵּת עֲשֵׂה פִּלָּא:
יב) זְטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ אָרֶץ:

יג) זְזִיתָ בְּזוּסְדֹךְ עִם-זוֹ זְאָלָתָ
זֵהֲלָתָ בְּעֵזְךָ אֶל-גְּוֵה קֹדֶשְׁךָ:

יד) שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן
זִיֵּל אָזוֹז יִשְׁבִּי פִּלְשֵׁת:
טו) אֲזִי זְבָהְלוּ אֶלּוּפֵי אֲדוּם
אִילֵי מוּאָב יֵאֻזְזוּמוּ רָעַד
זַמְגֹזוּ כֹל יִשְׁבִּי כְּזַעֲזָן:
טז) תִּפְּלַעְלֵהֶם אִימַתָּה וּפּוֹזֵד
בְּגֵדְלֵךְ זְרוּעֵךְ יְהִימוּ כְּאֶבֶן
עַד-יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה
עַד-יַעֲבֹר עִם-זוֹ קִנְיַתָּ:
יז) תִּבְאֵמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּהַר זְזִלְתֶּךָ

מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פַּעֲלָתָ יְהוָה
מִקֹּדֶשׁ אֲדָנִי כּוֹנְנֹו יְדִיךָ:
יז) יְהוָה יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי עַד:
יט) כִּי בָּא סוּס פְּרָעָה בְּרַכְּבוֹ וּבְפָרְשָׁיו בָּיָם
וַיִּשָּׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת-מִי הָיִם
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֻשָׁה בְּתוֹךְ הָיִם:

שירת מרים

כ) ותקוּזוּ מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲזוּזוֹת אֶהְרֹן אֶת-הַתֵּף בְּיָדָהּ
וּתִצְאֵן כָּל-הַנְּשִׂיִם אֲזוּרִיָּה בְּתַפִּים וּבַמְּזוּזוֹת:
כא) וּתַעֲזֵן לָהֶם מִרְיָם
עֲשִׂירוֹ לַיהוָה כִּי-נָאָה נָאָה
סוּס וּרְכָבוֹ רַמָּה בָּיִם:

המתקת המים במרה

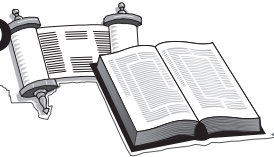
כב) וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּם-סוּף
וַיֵּצְאוּ אֵל-מִדְבַּר-שׁוּר
וַיֵּלְכוּ עֲלֻשֶׁת-יָמִים בְּמִדְבַּר וְלֹא-מֵצְאוּ מַיִם:
כג) וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתֵּת מַיִם מִמֶּרְהָ
כִּי מַרִּים הֵם עַל-כֵּן קָרָא-שְׁמָהּ מִרְהָ:

כד) וַיִּלְנֹו הָעָם עַל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה-נַּשְׁתָּה:
כה) וַיִּצְעַק אֵל-יְהוָה וַיֹּרְהוּ יְהוָה עֵץ
וַיִּשְׁלַךְ אֵל-הַבַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַבַּיִם
עָם שָׂם לוֹ זֶזֶק וּבִמְשִׁפֵּט וְשָׂם נִסָּהוּ:
כו) וַיֹּאמֶר

אִם-שָׂמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֲלֶהֱיָךְ
וְהִישָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה
וְהֵאזְנֵת לְבִמְצוֹתָיו
וּשְׁמַרְתָּ כָּל-זִקְוֵי
כָּל-הַמְּזוּזָה אֲשֶׁר-שִׁמְתִּי בַּמִּצְרַיִם
לא) - אֲשִׁים עֲלֶיךָ
כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֶךָ:

אילים 12 עינות מים ו 70 תמרים

כז) נָוִיבֹאוּ אֵילָמָה
וְשָׂם שְׁתֵּיִם עֲשָׂרָה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּבָרִים
וַיִּזְנֹו-שָׂם עַל-הַבַּיִם:

מדבר סין - המן והשלו

פרק טז

(א) וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם
 וַיָּבֹאוּ כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְבַּר-סִין
 אֲשֶׁר בֵּין-אֵילָם וּבֵין סִינַי
 בַּזְּמוּשָׁה עָשָׂר יוֹם לְוַדֵּשׁ הַשָּׁמַי לְיַצְאֲתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 (ב) וַיִּלְוֹנוּ כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 עַל- מוֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר:
 (ג) וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִי- יִתֵּן מוֹתֵנוּ בְיַד-יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּשֹׁבְתֵנוּ עַל-סִיר הַבָּשָׂר
 בְּאֹכְלֵנוּ לֶחֶם לֶשֶׁבַע
 כִּי-הוֹצֵאתָם אֹתָנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה
 לְהַמִּית אֶת-כָּל-הַקָּהָל הַזֶּה בְּרָעָב:

(ד) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל- מוֹשֶׁה
 הַגִּזֵּי מִמַּטֵּי־לָכֶם לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם
 וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטְוֵ הַדָּבָר-יוֹם בַּיּוֹם
 לְמַעַן אֲנֹסֵנוּ הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרַתִי אִם-לֹא:
 (ה) וַהֲיָה בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי
 וַהֲכִינֵנוּ אֶת אֲשֶׁר-יָבִיאוּ
 וַהֲיָה מוֹשְׁנָה עַל אֲשֶׁר-יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם:
 (ו) וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲרֹב וַיִּדְעֹתָם
 כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 (ז) וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת-כְּבוֹד יְהוָה
 בְּשֹׁמְעוֹ אֶת-תְּלַלְתֵיכֶם עַל-יְהוָה
 וְנִזְוֵנוּ בָּהּ כִּי תִלְוֵנוּ עֲלֵינוּ:

ונחנונו מה – מה אנו יכולים
לעשות

(ז) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
בְּתַת יְהוָה לָכֶם
בְּעָרֵב בָּשָׂר לֶאֱכֹל
וּלְזֹמַם בַּבֶּקֶר לְשִׁבְעַת
בְּשִׁמְעַת יְהוָה אֶת-תְּלַנְתֵּיכֶם
אֲשֶׁר-אַתֶּם מִלִּינָם עָלָיו
וַנְּזַנְּנוּ מִנָּה
לֹא-עָלִינוּ תְּלַנְתֵּיכֶם
כִּי עַל-יְהוָה:

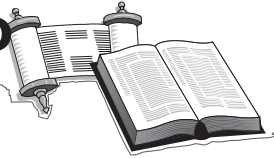
(ט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן
אָמַר אֶל-כָּל-עַדַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה
כִּי שָׁמַעְתִּי אֶת תְּלַנְתֵּיכֶם:

(י) וַיְהִי כַדְבָּר אַהֲרֹן אֶל-כָּל-עַדַּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
וַיִּפְּנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נֹרְאָה בְּעֵינָיו:

(יא) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
(יב) שָׁמַעְתִּי אֶת-תְּלַנְתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר
בֵּין הָעֲרָבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר
וּבַבֶּקֶר תִּשְׁבְּעוּ-לְזֹמַם
וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

(יג) וַיְהִי בְּעָרֵב וַתַּעַל הַשָּׁלוּ וַתִּכַּס אֶת-הַמִּזְוָזָה
וּבַבֶּקֶר הִיטְתָה שִׁכְבַּת הַטָּל סָבִיב לַמִּזְוָזָה:
יָד וַתַּעַל שִׁכְבַּת הַטָּל וְהִנֵּה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר
דֶּקֶק מְזוּסָפֹס דֶּקֶק כַּכּוֹר עַל-הָאָרֶץ:

ככפור – כמו שכבת טל קפואה

עמר - מידת נפח (בערך 4 ליטר
לכל אדם)

וימדו - מדדו

יירם - עלו בו

טו) וַיִּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָזְוִיו מִן הוּא
כִּי לֹא יָדְעוּ מִה-הוּא

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם
הוּא הַלְּזֹזִים

אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאֹכְלָהּ:
טז) זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לְקַטֹּוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֹכְלוֹ
עֹמֵר לְגִלְגַּלֹּת מִסֹּפֶר נְפֹשֹׁתֵיכֶם
אִישׁ לְאִשֶׁר בְּאֶהְלוֹ תִקְוֹוּ:

יז) וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַבֹּרֶבֶה וְהַמְּבֹעֵיט:
יזו) וַיְמַדּוּ בְעֹמֶר וְלֹא הָעֵדִיף הַבֹּרֶבֶה

וְהַמְּבֹעֵיט לֹא הִזְזָסִיר אִישׁ לְפִי-אֹכְלוֹ לְקַטֹּוּ:

יט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל-יֹדְתָר מִמֶּנּוּ עַד-בִּקָּר:

כ) וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּוֹתְרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד-בִּקָּר

וַיָּרֶם תּוֹקְלָעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה:

כא) וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבִּקָּר בַּבִּקָּר אִישׁ כְּפִי אֹכְלוֹ

וְזִזִים הַשָּׁמַיִשׁ וְנָמָס:

כב) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁעִשִׁי לְקַטֹּוּ לְזֹזִים מִשִּׁנְיָה שְׁנַיִ הָעֹמֶר
לְאֹזֹד

וַיָּבֹאוּ כָּל-נְשֵׁי־אֵי הָעֵדָה וַיִּמְדּוּ לְמֹשֶׁה:

כג) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה

עֲבַתּוֹן שֶׁבֶת-קָדֵשׁ לַיהוָה בְּזֹזֶר

אֶת אֲשֶׁר-תֹּאפוּ אִפּוֹ

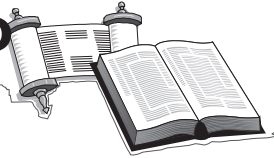
וְאֶת אֲשֶׁר-תִּבְשְׁלוּ בְשֵׁלוֹ

וְאֶת כָּל-הָעֵדָף

הַזִּיזוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד-הַבִּקָּר:

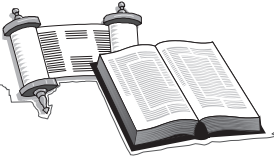

(כד) וַיִּזְוּוּ אֹתוֹ עַד-הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
 וְלֹא הִבָּאִישׁ וְרִמָּה לֹא-הָיְתָה בּוֹ:
 (כה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֲכַלְהוּ הַיּוֹם
 כִּי-שֵׁבֶת הַיּוֹם לַיהוָה
 הַיּוֹם לֹא תִבְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה:
 (כו) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקֹטְהוּ
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֵׁבֶת
 לֹא יִהְיֶה-בּוֹ:
 (כז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן-הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מִצְאוּ:
 (כח) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 עַד-אַנָּה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי:
 (כט) רְאוּ כִּי-יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשֵּׁבֶת
 עַל-כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁעִי לְזֶזֶם יוֹמִים
 עֲשׂוּ אִישׁ תְּזוּזָתוֹ
 אֶל-יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:
 (ל) וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:
 (לא) וַיִּקְרְאוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל אֶת-שֵׁמוֹ מִן
 וְהוּא כְּזָרַע גֹּד לִבָּן וְטַעְמוֹ כְּצִפְיֹזוֹת בְּדָבָשׁ:
 (לב) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 מִלֹּא הָעֵמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדַרְתֵּיכֶם
 לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת-הַלְּזוֹם
 אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר
 בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

לג) ויאמר משה אל-אהרן
 קוּזו צְנֻצָּנֹת אוֹזוֹת
 ויהן-שָׁמָּה מִלֵּא-הָעֹמֵר בֵּין
 והִנְנוּ אִתּוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁבַּרְת לְדַרְתֵּיכֶם:
 לד) כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה אֶל- מֹשֶׁה
 ויַנְיִזוּהוּ אֶהֱרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁבַּרְת:

לה) וּבִנְיֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת-הַבֶּזֶן אֲרֻבָּעִים שָׁנָה
 עַד-בָּאָם אֶל-אֶרֶץ נוֹשְׁבֹת
 אֶת-הַבֶּזֶן אָכְלוּ עַד-בָּאָם אֶל-קִצֵּה אֶרֶץ כְּנָעַן:
 לו) וְהָעֹמֵר עֲשֵׂרִית הָאִיפָה הוּא:

רפידים - מסה ומריבה

פרק יז

(א) וַיִּסְעוּ כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר-סִין לְמִסְעֵיהֶם
עַל- פִּי יְהוָה

וַיִּזְזוּ בְּרַפִּידִים וַאֲיֵן מִיָּמָה לְשִׁתַּת הָעָם:

(ב) וַיָּרַב הָעָם עִם-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ

תָּנוּ-לָנוּ מִיָּמָה וְנִשְׁתָּה

וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה

מַה-תִּרְיִבוּן עִמּוֹדִי

מַה-תִּנְסוּן אֶת-יְהוָה:

(ג) וַיַּצְבֵּא שָׁם הָעָם לַמַּיִם

וַיִּכְן הָעָם עַל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר

לְפָנָה זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם

לְהַמִּית אֹתִי וְאֶת-בְּנֵי וְאֶת-בְּנֵי בְּצַבְאָה:

(ד) וַיַּעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר

מַה אַעֲשֶׂה לָּעָם הַזֶּה

עוֹד מֵעַט וּסְקָלְנִי:

(ה) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם

וְקוּזוּ אֶתְךָ בְּיִשְׂרָאֵל

וּמִטֶּךָ אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת-הַיָּאֵר

קוּזוּ בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ:

(ו) הִנְנִי עֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם

עַל-הַצּוּר בְּזוֹרֵב

וְהִכִּיתָ בַּצּוּר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם

וַיִּשְׁתֶּה הָעָם

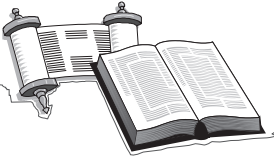
וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי וְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל:

(ז) וַיִּקְרָא שָׁם הַמָּקוֹם מִסֵּה וּמְרִיבָה

עַל-רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נִסְתָּם אֶת-יְהוָה לֵאמֹר

הֵיטֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ אִם-אֵיֵן:

וילן - התלונן

מלחמת עמלק

זז) וַיָּבֹא עַמְלֹק וַיִּלְחָם עִם-יִשְׂרָאֵל בְּרַפְיָדָם:
 ט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ
 בְּזֹר-לָנוּ אַנְשִׁים
 וַיֵּצֵא הַלְּחָם בְּעַמְלֹק
 מִזֹּר אֲנָכִי נָצַב
 עַל-רֹאשׁ הַגְּבָעָה
 וּבַמָּטָה הָאֱלֹהִים בְּיָדֵי:

י) וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר אָמַר- לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בְּעַמְלֹק
 וּמֹשֶׁה אֶהְרֶן וְזֹר עָלוּ רֹאשׁ הַגְּבָעָה:
 יא) וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל
 וּכְאֲשֶׁר יִנְיֹז יָדוֹ וְגָבַר עַמְלֹק:
 יב) וַיְדִי מֹשֶׁה כַּבָּדִים
 וַיִּקְזֹזוּ- אַבְן וַיִּשְׁיִבּוּ תַזְזוּתָיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ
 וְאֶהְרֶן וְזֹר תִּמְכּוּ בְיָדָיו מִנְּהָ אֶזְזָד
 וּמִנְּהָ אֶזְזָד וַיְהִי יָדָיו אֶמְוֹנָה עַד-בָּא הַשָּׁמֶשׁ:
 יג) וַיִּזְזַלְשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת-עַמְלֹק וְאֶת-עַבְדָּיו לְפִי-זֹרָב:

יד) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 כָּתֹב זֹאת זְכוֹרָן בְּסֵפֶר
 וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ
 כִּי-מִזֹּה אֶמְוֹנָה אֶת-זְכוֹר עַמְלֹק
 מִתַּזְזוֹת הַשָּׁמַיִם:

טו) וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נְסִי:
 טז) וַיֹּאמֶר
 כִּי-יָד עַל-כֶּסֶף יְהוָה
 מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעַמְלֹק
 בְּהַר הָרִ:

ידיו אמונה - מורמות כל הזמן

ויחלש - התגבר על האויב

אמחה - אמחק

כס - כסא